

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 81.

Tiende Session.

36te Møde.

Torsdagen den 2den Decbr.

(Forsat.)

Madvig (fortsat): Man skal først bestemt sige: „Nei, detom er ikke Spørgsmaalet; det Standpunkt, I der have forudsat at kunne beholde, kan ikke beholdes, det er et fingeret Standpunkt,“ og naar man har gjort det, saa kan man faae en Medvirkning derfra til at bearbejde en Kirkeforsatning. Naar den ærede anden Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) har sagt, at der blandt den Deel af Geistligheden, der gjorde Modstand mod en Kirkeforsatning, var en Fraktion, der stegede hen til en Frihed, som han hverken i Statens eller Kirkens Navn vil billige, saa er jeg forsaavidt aldeles enig med ham, og det veed han meget vel. Jeg har bestemt udtalt det ogsaa i det Stykke af Betænkningen, der tilhører mig, at under den Opsættelse, som jeg ønsker for en kort Tid, maa der holdes paa, at der ikke paa nogen Maade er givet en Lovløshed, og jeg troer, at i Alt, hvad jeg har foretaget mig og sagt i Henseende til kirkelige Sager, er det meget bestemt kommet frem, at det er min Mening; jeg erkender, at der der, som i enhver Majoritet, er Clementer, som ikke give Majoriteten dens sande Vægt. Men derfor kan jeg ikke undertkende, hvad jeg troer der foreligger, og jeg har allerede i Begyndelsen taften sagt, at, hvad der for mig foreligger, er ikke alene Geistlighedens Stemme, men Geistlighedens, bestyrket ved Laushed af Rægsfolk. Jeg skal endnu blot tilføie een

Ting, jeg siger meget sjældent Complimenter her i Salen; jeg ønsker derfor heller ikke at modtage Complimenter, men fremfor Alt ikke Complimenter for Noget, som her ikke synderlig kan værdes, paa Bekostning af Egenstaber, som til en vis Grad kunne værdes, og som jeg ikke ønsker mig frasagte. Jeg maa iøvrigt gjøre opmærksom paa, at Billiens Styrke viser sig ofte ligesaa meget i at sige: Nei! som i at sige Ja!

Lehmann: Jeg skal kun med to Ord resumere, hvad det for mig staaer som Pointet i Spørgsmaalet. Spørgsmaalet om Bestimeligheden, om Modenheden, er afløst alle Phraser, det Spørgsmaal, om der i den danske Folkekirke kan findes 27 Mænd, der ere bestaaende af Indsigt og varm Interesse for Kirken. Besvares det med Nei, veed jeg virkelig ikke, hvad Kirken er til.

Dertil kan jeg endnu føie, at der veed, at vi indirecte give vort Medhold til en saadan Udvikling som den, der her er documenteret af den ærede Ordfører, ville vi med Hensyn til Kirken gjøre det Samme, som naar vi med Hensyn til Staten vilde affasse Rigsdagen og istedet derfor sætte en Conference af Rigets Amtmænd.

Da Ingen videre begærede Ordet, skred man til Affæmning, hvorved

1) Den af den 3die Landstingsmand for 11te Kreds (Bloch) foreslaaede mottværede Dagsorden (s. vdf.)
forkastedes med 32 St. mod 5.